

ІСУС ВЕДЕНИЙ ДУХОМ В ПУСТЕЛІ І СПОКУСИ ДИЯВОЛОМ

І НЕДІЛЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ - 14 ЛЮТОГО 2016
біблійний коментар о. Альберто Маджі ОСМ

Лк. 4,1-13

Ісус же, повен Святого Духа, повернувся з-над Йордану, і Дух повів його в пустиню, де сорок день його спокушав диявол; і протягом тих днів Ісус не їв нічого. Коли ж вони скінчились, він зголоднів.

А диявол йому й каже: "Якщо ти Син Божий, скажи оцьому каменеві, щоб став хлібом."

Ісус озвався до нього: "Писано, що не самим лише хлібом житиме людина."

Тоді диявол вивів його високо, показав йому в одну мить усі царства світу,

і сказав до нього диявол: "Я дам тобі всю цю владу й славу їхню, бо вона мені була передана, і я даю її, кому захочу.

Тож коли ти поклонишся передо мною, вся твоя буде."

Ісус у відповідь сказав до нього: "Писано: Ти будеш поклонятись Господові, Богові твоєму, і йому єдиному служити."

Потім він повів його в Єрусалим, поставив на наріжнику храму й сказав до нього: "Коли ти Син Божий, кинься звідсіль додолу;

писано бо: Він ангелам своїм велітиме про тебе, щоб тебе зберігали;

і: Вони знімуть тебе на руки, щоб ти, ногою своєю не спіткнувся о камінь."

Але Ісус озвався до нього: "Сказано: Не спокушуватимеш Господа, Бога твого."

І скінчивши всі спокуси, диявол відійшов від нього до якогось часу.

В першу неділю Великого посту, (римо-католицька) літургія показує нам спокуси у пустелі, відповідно до інтерпретації, що дає Лука в своєму Євангелії в розділі 4.

Ми читаємо. *А Ісус, повний Святого Духа.* Це - після хрещення. На Ісуса після хрещення зійшов Дух, що перемінив Ісуса у видимий прояв Божого прощення і любові. Він відійшов від Йордану і був проваджений Духом у пустелю. Пустеля нагадує вихід Ізраїлю з єгипетського рабства, коли вони почали подорож, щоб увійти в землю обітовану. Тепер же земля обітована перетворилася в землю рабства, з якого Ісус повинен її визволити.

Релігійна установа, заради своїх власних інтересів і для власної зручності, заволоділа Богом і Ісус повинен звільнити людей з цих рук. Читаємо - протягом сорока днів. Числа в Євангелії, і в Біблії, ніколи не повинні бути тлумачені в арифметичний, чи математичний спосіб, але завжди фігуративно. Число сорок вказує на "покоління". Євангеліст хоче сказати нам: те, що я зараз вам представляю, не є про один період життя Ісуса, але все його існування.

Спокушуваний дияволом. Але для нас "спокуса" завжди означає щось, що веде до зла. Але це не так. Диявол, - ми побачимо - не представлений тут як суперник Ісуса, але, як і його співпрацівник.

Протягом тих днів Ісус не їв. Це не є піст. Євангеліст уникає слова піст, тому що голод Ісуса був іншим голодом. Пізніше Ісус скаже: "Я щиро хотів їсти з вами цю Пасху."

Коли ж вони скінчились, він зголоднів. Але насправді це не голод за хлібом. Ось тепер появляється диявол. Хто є диявол? У той час як Бог є любов, що служить людям, диявол є - влада, яка домінує над людьми.

І диявол сказав: *"Якщо Ти Син Божий."* Це не вияв сумніву у божественному синівстві, яке вже було підтверджене в Хрещенні, але це означає, "Оскільки Ти - Син Божий, використовуй твої можливості для своєї користі." *Скажи оцьому каменеві, щоб став хлібом*". Тобто, використовувати в своїх інтересах ці можливості.

Ісус відповів: "Написано:" *Не хлібом єдиним живе людина* ". Це цитата з книги Второзаконня. Ми бачимо, що суперечка між Ісусом і дияволом виглядає як теологічна дискусія між книжниками або рабинами. Євангеліст фактично так і будує цю оповідь таким чином.

Тоді диявол вивів його високо, - високо - вказує на божественний стан - показав йому в одну мить усі царства світу, і сказав до нього диявол: "Я дам тобі всю цю владу й славу їхню, бо вона мені була передана, і я даю її, кому захочу".

Це жахливе твердження, що Лука приписує дияволу. Це не Бог, а диявол той, хто дає владу і багатство. Так що ті, хто має владу і багатство не отримують від Бога, але їх діяльність є диявольським, тому що вони її отримують від диявола. Це дуже серйозне оскарження, і це є типовим євангелісту Луці.

" *Тож коли ти поклонишся передо мною, все твоє буде.*" Таким чином, він запрошує до акту ідолопоклонства, але Ісус ще раз, завжди посилаючись на Второзаконня, відповів: "*Писано: Ти будеш поклонятись Господові, Богові твоєму, і йому єдиному служити.*" Несумісність між Богом і владолюбством; несумісність між Любов'ю і служінням. Таким чином, Ісус категорично відкидає пропозицію диявола, це ідолопоклонство владолюбства.

Потім він повів його в Єрусалим, тобто, диявол, здається добре обізнаним щодо священних місць і Біблії. Поставив на наріжнику храму ... чому він ставить його там? Тому що була релігійна традиція, яка говорить, що ніхто не знав хто Месія. Несподівано, під час свята Суккот (Кучок), він повинен би показати себе на найвищій точці храму. Тоді диявол пропонує йому з'явитися, зробивши вражаючий знак успіху.

І він сказав: "*Якщо Ти Син Божий ...*" Відзначимо, що в першому і третьому спокушуванні, він розповідає, "тому що ти Син Божий", для середнього, щодо влади і грошей, немає ніякої необхідності це говорити, тому що це спокуса, якій піддавалися всі люди, які в корупції, влада, гроші... Але тут знову "якщо ти Син Божий", тобто "Оскільки ти Син Божий."

" *Кинься звідсіль додола* ", зробивши великий знак. І диявол виглядає цілком як експерт святого писання, тому що, як Ісус протиставив цитати фраз книги Второзаконня, то диявол заперечує і цитує Ісусові Псалом 91. "Бо написано:" *Він ангелам своїм велітиме про тебе, щоб тебе зберігали;*" ми бачимо, як досвідчений диявол, це євангеліст тут дає нам зрозуміти, про суперечки, Ісуса з рабинами та книжниками, які є справжніми інструментами диявола. "А також:" *Вони знімуть тебе на руки, щоб ти, ногою своєю не спіткнувся о камінь.*"

Ісус відповів йому: "*Сказано: Не спокушуватимеш Господа, Бога твого.*"

" Знову ж із книги Второзаконня. Ісус стверджує повну довіру до Батька, не потрібно провокувати його.

"І скінчивши всі спокуси, диявол відійшов від нього до якогось часу". Вичерпавши всі спокуси ... термін "спокуса" з'являється знову за участю книжників. Ось хто є дияволи, ці захисники доктрини, насправді євангеліст викриває їх як інструменти диявола.

Диявол залишив його до призначеного часу. Що це може бути "призначений час"? З даних, які ми маємо в призначений час, це - час хреста, жахливий момент і драматичний, коли ці лідери людей, будуть говорити до Ісуса: " *Якщо Він - Христос нехай сам себе врятує* ", тобто використай свої можливості собі ж на користь, щоб врятувати себе.

Але Ісус все, що було, всі свої сили, всю свою енергію, всі свої навички ніколи не використовував для своїх власних інтересів, а лише в інтересах інших. Не для Своєї власної зручності, але для зручності людей; Він не думав про своє життя, а про життя інших. Ось де різниця, яка виникає між Богом і дияволом: Бог є любов, що робить обслуговування і ставить інтерес іншого в першу чергу, диявол є влада, яка домінує і думає тільки на свою користь.